DEN BARMHJERTIGE SAMARITAN

Lukas 10. 25-37

«Å være grei mot de rundt meg, det er jo lett?
Skjønner ikke hvorfor man skal mase så mye om det uansett.»
Og det er jo faktisk lett å være varm, mot dem som ligner deg mest.
De som sier de rette tingene og består din "venne-test".

Men hva med han du aldri helt forstår?
Eller hun du egentlig helst bare forbi går?
Man tenker: «Ja, hva får jeg igjen for dette?
Å være "barmhjertig" nå, kan jo ikke hjelpe meg, vil jeg påstå og gjette.»

Joda, sånn er det fort man lar seg tenke kanskje.
Men, sannheten finner vi i det Jesus fortalte.

Det var støv i luften og sol på vei ned over land,
folk strømmet til rundt én eneste mann.
De lente seg frem og lyttet, en flokk i ring,
på hva Jesus ville si av spennende ting.

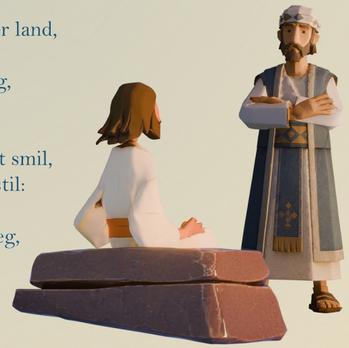

Da kom det en mann, en sånn med et pent smil,
en lovkyndig type, med kunnskap og fin stil:

"Si, hva må jeg gjøre da, hva kreves av meg,
for å arve det livet som tales fra deg?"

Jesus svarte tilbake: "Hvordan leser du?"
Mannen svarte kjapt, han skulle ikke snu:
"Du skal elske Gud – og din neste som deg selv", sa mannen.
"Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve", fortale Jesus, ut til alle sammen.

Men mannen ga seg ikke,
han ville utfordre Jesus,
se om han hadde svar til punkt og prikke.

"Så hvem er min neste da?" – sa han litt sleskt,
og Jesus begynte, dette var jo et svært viktig aspekt.

En Israelitt gikk alene fra byen ned,
på landeveien mot Jeriko – et lumskt og farlig sted.
Perfekt for røvere å gjemme seg bak kratt og stein.
Israelitten ble redd der skygger dannet seg som faretegn.

Han håpet på det beste og hastet av gårde på sin vei,
men plutselig lød det rasling og et snikende "tittei".

Og ut hoppet flere røvere frem.
De banket og slo ham i bakken med et hardt smell!
Hans klær, hans penger – de tok alt han eide.
De lot ham ligge igjen, halvdød – helt hjelpeløs og aleine.

Der lå israelitten, så svak og helt uten krefter,
klarte verken bevege seg eller komme seg til sine hekter.
Alt håp syntes ute nå, men der, kanskje, var det noe han så?

Det nærmet seg en prest, med kappe og glans,
med alvorlig mine gjorde han en kjapp stans.
Han så på den sårede, rynket brynene og tenkte:
«Nei, jeg får gå videre, best å ikke blande meg i dette.»

Gikk han virkelig bare videre?
Uten å hjelpe, bare så på han og ikke noe mere?
Da sank israelittens hjerte,
ville han dø her ute i denne vonde smerte?

Men der kom en levitt, fra samme folk og samme land.
"Nå kommer hjelpen!" tenkte den sårede mann.
Men levitten gransket veien, han så på hvert et kratt.
Han tenkte på røverne, som kanskje satt på vakt.
"Tenk om de fortsatt er her? Tenk om de angriper meg?"
Så lot han frykten styre seg, var feig og rømte sin vei.

Israelitten mistet alt håp. Om ikke presten eller levitten ville berge hans liv,
da var det nok ingen, han ville ikke være så naiv.

Etter en stund var det enda en person som nærmet seg.
"En samaritan!", tenkte israelitten. "Nei, dette går virkelig ikke min vei."
For israelitter og samaritaner kom sjelden godt overens,
de kranglet, de mislikte hverandre – holdt helst avstand, som tendens.
Israelitten tenkte: "Han kommer nok ikke til å være god."
Men samaritanen så ikke en fiende der han stod.
Han så en mann med sår og smerte,
og fikk med ett medlidenhet i sitt hjerte.

Samaritanen renset hvert sår med vin og olje.
Israelitten tenkte: "Hvordan gjør han dette av sin egen vilje."
Samaritanen løftet ham opp, selv om tungt det var,
og fraktet ham til trygghet, han var svært så snar.

Inn på et herberge: "Her får du hvile nå."
Israelitten kjente lettelsen strømme på.
Han tenkte: "Hvordan kunne dette ha seg?
Vi som er fiender, så valgte han å hjelpe meg?"
Samaritanen betalte: "Om det trenges mere,
når jeg går forbi
så dekker jeg resten – så du helt frisk kan bli."

Jesus spurte mannen: "Hvem var en neste?"
"Han som viste barmhjertighet, Samaritanen, han var ikke som de fleste."
Da sa Jesus klart:
"Gå du og gjør det samme – da blir du bevart!"

Jesus vil så gjerne at mennesker skal få oppleve,
godhet, barmhjertighet, det som gir glede.
Så vær ikke som presten som hastet forbi,
eller levitten som tenkte: "Jeg våger ikke, fordi…"
Men vær som han fremmede – barmhjertig og sann,
som gjorde det gode, uansett om det var mot en annerledes mann.
Det koster meg noe å gjøre alvor av dette -
vi må strekke oss for å elske vår neste.
Men da er vi med på det Jesus befalte,
og viser den kjærlighet som han oss lærte.

biblekids.io © BCC Media STI